

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/106/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6819010324
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6819010324.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému H. O., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1,2 Tr. zák. a iné, prejednal na verejnom zasadnutí, konanom dňa 20. januára 2021, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Adriány Považanovej, odvolanie obžalovaného H. O., proti rozsudku Okresného súdu Revúca z 12.10.2020, sp.zn. 1T/25/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste odňatia slobody, spôsobe jeho výkonu a vo výroku o treste zákazu činnosti.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o d s u d z u j e obžalovaného H. O., nar. XX.XX.XXXX v H. X., trvale bytom Q. XXXX/X, S., t.č. F. XX S., podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h) Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2,4,8 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. a § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. u r č u j e obžalovanému skúšobnú dobu na 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zák. obžalovanému u k l a d á povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 61 ods. 1,2 Tr. zák. obžalovanému u k l a d á trest zákazu činnosti spojenú s výkonom podnikateľskej činnosti a práce spojené s hmotnou zodpovednosťou vo výmere 3 (tri) roky.

Výrok o náhrade škody v rozsudku okresného súdu ponecháva nezmenený.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Revúca bol obžalovaný H. O. uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1,2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že
1/ dňa 01. apríla 2015 v S., okres H. ako konateľ spoločnosti H.-D.. s.r.o. P. XXX, S. prevzal do vlastných rúk od spoločnosti Y.-F. s.r.o., N. XX, W. finančnú hotovosť vo výške 3.000,- Eur za účelom vyplácania výhier pre hráčov hrajúcich na výherných prístrojoch a technických zariadeniach (terminály pre videohru) na prevádzke M.-W. P., A.. W. XX, H., takto poskytnutú finančnú hotovosť vo výške 3.000,- W. spoločnosti Y.-F. s.r.o., nevrátil a to ani potom, čo dňa 18.08.2016 spoločnosť Y.-F. s.r.o. odstúpila od mandátnej zmluvy uzavretej dňa 12.01.2015 z dôvodu neplnenia si zmluvných povinností spočívajúcich

v riadnom prevádzkovaní herne, hoci sa písomne pri poskytnutí finančnej hotovosti zaviazal, že v prípade ukončenia prevádzkovania príslušných herných zariadení na prevádzke M.-W. P., A.. W. XX, H. bezodkladne vráti poskytnutú finančnú hotovosť, čím svojim konaním spôsobil spoločnosti Y.-F. s.r.o., N. XX, W., IČO: XXXXXXXX majetkovú škodu vo výške 3.000,- Eur,
- dňa 04. novembra 2015 v S., okres H. ako konateľ spoločnosti H.-D., s.r.o., P. XXX, S. prevzal do vlastných rúk od spoločnosti Y.-F. s.r.o., N. XX, W. finančnú hotovosť vo výške 2.000,- Eur za účelom vyplácania výhier pre hráčov hrajúcich na výherných prístrojoch a technických zariadeniach (terminály pre videohra) na prevádzke M.-W. P. I., D. 6, H. (predtým M. B.). takto poskytnutú finančnú hotovosť vo výške 2.000,- Eur spoločnosti Y.-F. s.r.o., nevrátil a to ani potom, čo dňa 18.08.2016 spoločnosť Y.-F. s.r.o., odstúpila od mandátnej zmluvy uzavretej dňa 04.08.2015 z dôvodu neplnenia si zmluvných povinností spočívajúcich v riadnom prevádzkovaní herne, hoci sa písomne pri poskytnutí finančnej hotovosti zaviazal, že v prípade ukončenia prevádzkovania príslušných herných zariadení na prevádzke M.-W. P. I., D. 6, H. bezodkladne vráti poskytnutú finančnú hotovosť, čím svojim konaním spôsobil spoločnosti Y.-F. s.r.o., N. XX, W., IČO: XXXXXXXX majetkovú škodu vo výške 2.000,- Eur.

2/ H. O. ako dlžník dňa 29.03.2016 v S. uzatvoril s veriteľom G.. B. C., nar. XX.XX.XXXX. trvalé bytom Q. 4, okres H. X. zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 20.000,-Eur bankovým prevodom v prospech účtu dlžníka č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktoré sa dlžník podpisom tejto zmluvy zaviazal veriteľovi splácať po dobu 36 mesiacov v mesačných splátkach po 840,- Eur, avšak doposiaľ svoj dlh ani z časti neuhradil, pričom už v čase podpisu zmluvy konal v úmysle poskytnuté finančné prostriedky veriteľovi nevrátiť a navyiac v tom čase vedel, že vzhľadom na svoje osobné a majetkové pomery, spočívajúce najmä v záväzkoch voči fyzickým a právnickým osobám, ani nebude schopný poskytnuté finančné prostriedky v dohodnutých splátkach v určenej dobe vrátiť, čím svojim konaním spôsobil G.. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. 4. okres H. X. škodu vo výške nie menej ako 20.000,- Eur.

Za to bol mu bol uložený podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona, pri nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a pri zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere tri roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu uložil aj trest zákazu činností vykonávať podnikateľskú činnosť a prácu spojenú s hmotnou zodpovednosťou na dobu tri roky. O uplatnenom nároku na náhradu škody rozhodol podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku tak, že mu uložil povinnosť nahradiť poškodenej strane Y.-C.. X..r.o., N. XX, W., IČO: XXXXXXXX škodu vo výške 5.000,- Eur.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote, a to ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný H. O., ktoré odvolanie následne písomne zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním zo dňa 10.11.2020. V jeho dôvodoch primárne konštatoval, na akom skutkovom základe bol uznaný vinným prvostupňovým súdom a aký trest mu bol uložený. Podľa jeho názoru sa však okresný súd nevysporiadal so všetkým dôkazmi, ktoré boli zabezpečené v štádiu prípravného konania a neskôr tieto boli produkované v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní. Nebolo totiž jednoznačne preukázané, že by sa dopustil oboch žalovaných prečinov. V prípade prečinu sprenevery neboli odstránené rozpory, najmä čo sa týka nevrátenej zálohy, kde on ako obžalovaný tvrdí, že jemu poskytnutú návratnú zálohu poskytnutú na vyplácanie výhier z automatov, nevyplatil preto, nakoľko X.- D..ro, užívala po dlhšiu dobu nábytok, ako aj vybavenie herne, ktoré boli vo vlastníctve spoločnosti H.-D. s.r.o. ktorej bol on konateľom. Tiež investoval nemalé finančné prostriedky do stavebných úprav, ktoré boli potrebné na prevádzku herní. Užívanie tohto zariadenia spoločnosťou Y.-F. s.r.o. považoval za kompenzáciu sumy 5.000 €, ktorú mal po skončení jeho činnosti s výhernými automatmi a ktoré boli v jej vlastníctve, jej ich aj vrátiť. Túto skutočnosť aj oznámil obchodnej riaditeľke spoločnosti Y.-F. s.r.o., pani P. potom, ako spoločnosť Y.-F. s.r.o. ukončila s ním spoluprácu a táto si prišla prevziať uvedené prevádzky herní, pričom mu prisľúbila, že celú túto vec prejedná s konateľom spoločnosti. Ďalej poukázal na to, že po skončení prevádzkovania herní spolu s bratom navštívili sídlo spoločnosti Y.-F.,r.o., kde so zástupcom spoločnosti jednali o prenechaní herní pre ich spoločnosť za odplatu. Táto to však odmietla a následne uzatvorila s majiteľmi nehnuteľností, kde boli tieto herne, zmluvy a tieto začala aj prevádzkovať. On nepopiera tú skutočnosť, že od spoločnosti Y.-F. s.r.o. prevzal finančnú hotovosť vo výške 2.000 € a 3.000 €, ktoré boli určené za účelom vyplácania výhier pre hráčov hrajúcich na výherných prístrojoch a technických zariadeniach, no mal za to, že uvedená suma mu bude zo strany spoločnosti Y.-F. s.r.o. vykompenzovaná na základe týchto skutočností. V prípade prečinu podvodu uviedol, že samotná skutočnosť, že ako dlžník nevrátil

požičané peňažné prostriedky v termíne, ako bol zviazaný zmluvou o pôžičke, nie je samo o sebe dostatočným dôkazom, že pri pôžičke uviedol poškodenú G.. E. C. do omylu. Podstatným pre právnu kvalifikáciu trestného činu podvodu je posúdenie subjektívnej stránky jeho konania, a to či už pred požičaním peňažných prostriedkov mal konať s vedomím, že peňažné prostriedky nevráti, pretože ich nemá a nebude mať žiadny príjem, z ktorého by mohol pôžičku vrátiť. On v čase uzatvorenia pôžičky s poškodenou podnikal a mal zabezpečený príjem. V tom čase prevádzkoval dve herne s výhernými zariadeniami, prevádzkoval stavebniny a tiež pripravoval otvorenie baru a diskotéky v H.. Požičaním peňažných prostriedkov od poškodenej nikdy voči nej nekonal v úmysle dopustiť sa podvodného konania a spôsobiť jej škodu. V tomto konaní nebolo žiadnym dôkazom preukázané, že by už v čase uzatvorenia zmluvy o pôžičke vedel, že požičané peniaze nevráti riadne a včas. Úmysel páchatela uviesť niekoho do omylu a obohatiť sa na jeho úkor musí byť daný už v čase podpisu zmluvy o pôžičke. Prekážky, ktoré mu bránili splniť jeho záväzok vznikli až v čase po uzatvorení zmluvy, a preto nemožno takéto konanie považovať za podvodné. Spoločnosť, ktorá mu poskytla do ním prenajatých priestorov výherné zariadenia v mesiaci august 2019, odstúpila od mandátnej zmluvy a on bol nútený jeho podnikateľskú činnosť ukončiť. Ďalej poukázal na to, že každý účastník občianskoprávneho vzťahu, či je to dlžník alebo veriteľ, je povinný dodržiavať obvyklú mieru opatrnosti v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka. Poskytovateľ pôžičky ako účastník zmluvného vzťahu, je povinný aspoň v minimálnej miere dbať na nevyhnutnú ochranu svojich práv a majetkových záujmov a tiež dodržiavať potrebnú mieru opatrnosti a zabezpečiť si informácie významné pre rozhodnutie o poskytnutí pôžičky. Je neprijateľné, aby trestným postihom jedného účastníka súkromnoprávneho vzťahu bola nahradzovaná nevyhnutná mieru opatrnosti druhého účastníka pri ochrane vlastných práv a majetkových záujmov. Preto trestným postihom nie je možné nahrádzať inštitúty iných právnych odvetví, ktoré sú určené na ochranu majetkových práv a záujmov. Pri poskytnutí pôžičky z vlastných finančných zdrojov je na mieste aspoň základné preverenie dlžníka. Zo samotnej zmluvy o pôžičke a ani z vykonaných dôkazov nevyplývalo, že by v čase uzatvorenia zmluvy o pôžičke predostrel poškodenej nejaké nepravdivé údaje a tvrdenia. Poškodená mu poskytla pôžičku bezúčelovo, pričom nevyužila žiadny z právnych inštitútov občianskeho práva, slúžiacich na ochranu veriteľa pred dlžníkom, ktorý nie je schopný veriteľovi poskytnutú pôžičku vrátiť, a to ručenie, zábezpeku, záložné právo atď. Po poskytnutí pôžičky on uzatvoril poisťovnú zmluvu, kde v prípade jeho úmrtia resp. invalidity by boli finančné prostriedky vinkulované v prospech poškodenej. Ďalej uviedol, že poškodená v roku 2016 podala návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorý sa stal aj právoplatným a vykonateľným a poskytnuté peňažné prostriedky poškodená vymáhala exekučne a po troch rokoch v roku 2019 podala na neho aj trestné oznámenie. Pôžička, ktorá mu bola poskytnutá zo strany poškodenej, bola z jej strany dohodnutá za účelom získania majetkového prospechu, a to s úrokom, ktorý predstavoval cca 18 % ročne z požičanej sumy a ako to z uvedeného vyplýva, že poškodená, ak išla do neprimeraného rizika, robila to vedome s vidinou veľkého zisku. Doposiaľ bol jedenkrát podmienčne odsúdený v roku 2005 a hľadá sa naň, akoby nebol odsúdený. Z miesta bydliska má kladné hodnotenie a zo strany spoluobčanov na jeho osobu neboli žiadne sťažnosti. Doposiaľ vedie riadny život a dodržiava právny poriadok. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody je podľa jeho názoru prehnanou tvrdosťou zákona. Záverom svojho odvolania krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku okresného súdu vo výroku o treste s tým, aby následne rozhodol vo veci sám a uložil mu trest v primeranej dĺžke, prihliadajúc na dôvody jeho odvolania.

Krajskému súdu bolo dňa 11.01.2021 doručené aj vyjadrenie poškodenej G.. B. C. k odvolaniu obžalovaného. Pokiaľ v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní nebolo jednoznačne preukázané podľa jeho tvrdenia, že sa dopustil podvodu, v tejto súvislosti je doslova smiešne, že obžalovaný mal údajne záujem jej pôžičku vrátiť. Obžalovaný O. si požičal peniaze špekulatívne, využívajúc ich naivitu, dôverčivosť, snahu mu pomôcť, vedel o ich úsporách a vyčkal si obdobie, kedy bola najviac zraniteľná (vrátila som sa z nemocnice po pôrode s najmenším synčekom, zvykala si na chod domácnosti s tromi deťmi). Týmto svojim konaním ich ako rodinu finančne aj psychicky úplne zruinoval. Konal tak plánovane, s vedomím, že peniaze nebude schopný vrátiť, navyše ani nechce vrátiť, lebo všetky svoje dlhy chce vyrovnáť vyhlásením osobného bankrotu. Klamal o svojich majetkových pomeroch, uviedol ju do omylu a úmyselne zneužil dôveru z ich strany, voči jeho osobe. Počas súdneho konania, ako aj samotného vyšetrovacieho procesu, bolo dokázané, že to nespravil iba voči nej, ale aj voči viacerým subjektom. Popožičiaval si peniaze presne v čase, keď si pýtal peniaze od nich (svedecký výsluch p. U. P.), ktorá o požičaní nemala navyše ani zmluvu. Taktiež si skúšal získať finančné prostriedky presne v tom čase aj od firmy Y.-F., ktorý mu už ale nepožičali, nakoľko im nevrátil finančnú hotovosť 3 000 EUR a 2000 EUR. S H. O. mali blízky rodinný vzťah, jeho (teraz už bývalá) manželka je jej sesternicou z druhého kolena, zároveň obaja sú krstnými rodičmi jej prostredného syna. Mali dobre rodinné priateľské vzťahy.

Navštevovali sa navzájom. H. O. v čase pred požitím peňazí podnikal, prevádzkoval stavebniny H.-land v S., vlastnil dve herne - W. P. a W. P. I. v meste H.. V tej dobe už dlhodobo žili nadštandardným spôsobom života, prerábali si byt podľa najnovších módných trendov, dopriali si zahraničné dovolenky k moru, značkové oblečenie, chodili do drahých reštaurácií aj stovky kilometrov z miesta bydliska kvôli jednej večeri. Obžalovaný s manželkou sa vždy chválili tým, že je veľmi dobre majetkovo zabezpečený, že jeho žena po narodení detí sa ani už nemusí vrátiť do práce, že R. O. má ďalšie plány a rozbehnuté podnikateľské aktivity, aby mali ešte viac peňazí. Oni s manželom viedli skromný štýl života, obaja boli obyčajní zamestnanci, ktorí si vážia každé jedno tvrdo zarobené euro. Úspory mali v tom čase uložené v banke a spomenula pred obžalovaným, že banka dáva na nich nízke úrokové percento, čo nevykryje pomaly ani infláciu. Vtedy sa O. vyjadril, že keby on mal tie peniaze, tak by ich vedel otočiť čo najlepšie, že by ich investoval na správne miesto aby zarábali veľa. S touto poznámkou to vtedy aj haslo. V samotnej zmluve o pôžičke bolo aj uvedené, že ho kedykoľvek môže požiadať o predčasné vrátenie pôžičky, teda, že jej peniaze vráti aj s príslušnými úrokmi. Zmluvu o pôžičke spísala ona sama. Až neskôr sa dozvedela, že O. už v čase pôžičky peňazí od nej mal finančné ťažkosti, aj exekúcie a teda mal dlhy. Podľa názoru poškodenej vôbec v jeho prípade nešlo o nevydané podnikateľské aktivity, ale šlo o vopred naplánovaný finančný podvod nielen voči nej, ale i voči ďalším subjektom. Doposiaľ nemá žiadnu snahu požitú peniaze vrátiť. Podľa názoru poškodenej rozhodol prvostupňový súd primerane a spravodlivo.

Krajský súd v Banskej Bystrici z podnetu odvolania obžalovaného H. O. podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a v tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané dôvodne.

Najskôr je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12 Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia v tejto časti, v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke trestu a náhrady škody. Krajský súd považuje pritom za potrebné zdôrazniť, že prejednávanému prípadu venoval okresný súd náležitú pozornosť, na hlavnom pojednávaní dňa 18.12.2019 spojil do spoločného konania trestné veci sp.zn. 1T/25/2019 a sp.zn. 2T/48/2019. Dňa 22.01.2020 vypočul obžalovaného, ktorý sa však odmietol k veci vyjadriť a využil svoje zákonné právo nevypovedať, ďalej vykonal výsluchy svedkov G. B. C., L. P., G. H. Q., G. N. P., dňa 03.06.2020 vykonal výsluchy svedkov Y. X., S. M., G. G. F., dňa 29.07.2020 vykonal výsluchy svedkov B. O. (bývalej manželky obžalovaného, U. P., D. O. (brata obžalovaného), dňa 30.09.2020 vykonal výsluchy svedkov L. E., O. Q. a nakoniec na hlavnom pojednávaní 12.10.2020 doplnil dokazovanie výsluchom svedkyne M. O., za splnenia procesných podmienok § 263 ods. 1 Tr. por. prečítal výpoveď svedkyne P. N. z prípravného konania, v zmysle § 269 Tr. por. prečítal jednotlivé listinné dôkazy, zadokumentované v obsahu spisového materiálu a rozhodol vo veci napadnutým rozsudkom. Po takto vykonanom dokazovaní okresný súd dospel k správnym nielen skutkovým, ale i právnym záverom v tom smere, že obžalovaný si v bode 1/ rozsudku prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu a v bode 2/ rozsudku na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu alebo využil niečí omyl a spôsobil na cudzom majetku väčšiu škodu.

Na druhej strane v dôsledku odvolania obžalovaného krajský súd dôsledne preskúmal druh a výmeru trestu, ktorý bol uložený obžalovanému napadnutým rozsudkom a v tejto súvislosti konštatuje, že okresný súd čiastočne pochybil, pokiaľ obžalovanému síce uložil trest odňatia slobody v správnej a zodpovedajúcej výmere, no tento uložil ako trest nepodmienečný. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje i na obsah aktuálneho odpisu z registra trestov, týkajúceho sa osoby obžalovaného, z ktorého je zistiteľné, že síce bol v jednom prípade súdom riešený, avšak dávnejšie v roku 2005 a hľadá sa naň, akoby odsúdený nebol. Navyiac sa žiada zvýrazniť to, že stíhané skutky obžalovaný spáchal takmer pred šiestimi, resp. piatimi rokmi, čo má nepochybne vplyv v rámci ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR, nálezov Ústavného súdu SR, ale i judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, významný dosah nielen na výmeru, ale i na druh trestu, ukladanému páchatelovi trestného činu. Nakoniec bez povšimnutia krajský súd nemohol ponechať ani to, že vo veci činný prokurátor v práve záverečnej reči pred vyhlásením napadnutého rozsudku navrhol obžalovanému uložiť trojročný podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom a určením skúšobnej doby na štyri roky. Z naznačených dôvodov preto krajský súd vo veci rozhodol sám rozsudkom, obžalovanému uložil úhrnný

trest odňatia slobody vo výmere troch rokov, za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe a zároveň mu určil skúšobnú dobu takéhoto podmieneného odsúdenia na štyri roky. V tejto súvislosti pritom pri úvahách o druhu a výmere takéhoto trestu prihliadol na všetky okolnosti prípadu, na ktoré bol zo zákona povinný prihliadnuť. Zhodne ako súd prvého stupňa mu uložil aj trest zákazu činnosti, spojenú s výkonom podnikateľskej činnosti a práce spojenej s hmotnou zodpovednosťou na dobu troch rokov. Keďže mu uložil podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom, zároveň mu uložil aj povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. V tejto súvislosti je nutné zároveň pripomenúť, že nekritický postoj obžalovaného k jeho súdnej trestnej činnosti a negativistické postoje k jeho povinnostiam ako osoby v bankrote, ktorými argumentoval prvostupňový súd, tieto samé o sebe nie sú okolnosťou, ktorá by zdôvodňovala práve uloženie takého druhu trestu, aký bol prvostupňovým súdom obžalovanému uložený. Predovšetkým sám obžalovaný si musí dôsledne uvedomiť, že vyššie uvedené dobrodenie zákona, pokiaľ mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody, je preň takou výstrahou, že v prípade opakovania akejkoľvek trestnej činnosti v budúcnosti, by malo za následok už prísnejší postih zo strany súdu.

Keďže okresný súd nepochybil vo výroku o náhrade škody, tento ponechal krajský súd nedotknutý a z naznačených dôvodov na podklade odvolania obžalovaného H. O. rozhodol jednohlasne rozsudkom tak, ako je uvedené v jeho výrokovej časti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.